יום **ב'**, **כ"ו** ב **תשס"ה** (**07** במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, הפן האישי לסיפור "**ליל האווירונים**":
מלחמת המחתרת בבריטים צברה תאוצה, והפעולות נעשו נועזות יותר ומקיפות יותר. אם בתחילת המרד התרכז האצ"ל בתקיפת מרכזי השלטון האזרחי ונמנע מהתקפות על מחנות צבא, הרי שההבחנה הזו לא היתה קיימת יותר. הוסרו ההגבלות, והצבא הבריטי, שהשתתף באופן פעיל בהכבדת עול השלטון על היישוב היהודי, לא היה חסין מפגיעתם של אנשי הח"ק (חיל הקרב). לאחר מלחמת-העולם ה-II, הפכה ארץ-ישראל למרכז חשוב של חיל האוויר הבריטי ומטוסים מסוגים שונים הועברו ארצה. לא ייפלא איפוא, שמטוסים אלה הפכו למטרת פגיעה של המחתרת. ואמנם בלילה גשום וקר של ה- 25 בפברואר 1946 [**כ"ה באדר א'**] הותקפו שלושה שדות-תעופה צבאיים והושמדו עשרות מטוסים שחנו על הקרקע.
באותו לילה שהיתי [כותב השורות, יהודה לפידות] יחד עם שמוליק, ועוד מספר חברים, בבסיס אחורי באחד הפרדסים שבין רמת-גן לפתח-תקווה. תפקידנו היה לקלוט את הקבוצה שיצאה לתקוף את שדה-התעופה בלוד, לקבל מהם את הנשק ולטפל בנפגעים, אם יהיו כאלה. בשעה 2030 (שנקבעה לשעת השין), שמענו התפוצצויות חזקות, אולם לא ציפינו לבוא הבחורים לפני חצות לילה. והנה כעבור שעה שמענו רחש, ובאופק ראינו קבוצת אנשים מתקרבת. המחשבה הראשונה היתה כי לפנינו סיור בריטי, על כן דרכנו מיד את הנשק והסתתרנו בין העצים. כאשר הקבוצה היתה קרובה דייה, יכולנו להבחין בדיבור עברי. יצאתי לקראתם כדי לברר מי הם ומה מעשיהם, ואז התברר כי היו אלה אנשי לח"י, שחזרו מתקיפת שדה-התעופה בכפר-סירקין. לוחמי הלח"י הגיעו אל שדה-התעופה במכונית-משא ומיד תפסו עמדות אבטחה. תחת חיפוי אש, פרצה יחידת החבלנים אל השדה והבחורים התקרבו במהירות אל המטוסים. הם הניחו את המוקשים בין הכנף לבין המטוס והסתלקו מייד. מאחורי המוסכים שכנו בבתי מגורים מאות חיילי חיל האוויר, אולם הם רותקו למקומם באש מקלע שנורתה לעברם ולא הפריעו לחבלנים במלאכתם. 8 מטוסים עלו באש, והפעולה הסתיימה ללא נפגעים. בירכנו את אנשי הלח"י, שהמשיכו בדרכם, ואנו נשארנו במקומנו לקבל את פני חברינו שיצאו לשדה-התעופה לוד. **הגיעה שעת חצות**, ואין איש. המשכנו לחכות במתיחות בגשם הטורדני, וככול שחלפו השעות - גברה דאגתנו. בסביבות השעה 0400 לפנות בוקר, כשהיינו כבר על סף הייאוש, הם הגיעו סוף סוף. התברר כי הגשם השוטף והבוץ הטובעני, האטו את ההתקדמות והבחורים הגיעו לאזור שדה-התעופה של לוד רק בשעה עשר. בדרכם, שמעו את ההתפוצצויות שבאו מעבר כפר-סירקין (הנמצא במרחק של כ -7 ק"מ מלוד) והם יכלו לצפות לכך שחיילי המחנה יהיו במצב הכן ויקדמו את התוקפים באש עזה. מפקד הפעולה, "שמשון", קיים התייעצות שבסופה החליט להמשיך כמתוכנן. אחת היחידות התקרבה בחשאי אל השנאי שהיה בקרבת מקום, ופיצוץ עז גרם לחשכה בכל אזור שדה התעופה. החבלנים חתכו את גדר-התיל בעזרת צבת מיוחדת ובחסות החשכה פרצו פנימה. הם עשו דרכם ישירות אל המטוסים, והניחו את מטעני חומר-הנפץ "בין הכנף וגוף המטוס". כשנשמעה שריקת המשרוקית, הפעילו את המטען ונסוגו. כשהכוח היה מחוץ לשדה-התעופה, נשמעו התפוצצויות רבות, ו- 11 מטוסים

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכוננֶהָ עד עולם סלה."[תהלים מ"ח 9]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום <u>שני</u> בשבת
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום ב', כ"ו ב תשס"ה (07 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

הושמדו כליל.
מחר...}

{ההשלמה, בע"ה,

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכוננֶה עד עולם סלה."[תהלים מ"ח 9]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שני** בשבת
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל